

[Indenrigsministeren.]

ærede Medlem alle de Ting, som Det konservative Parti er imod. Det ærede Medlem brugte ogsaa det Udtryk om disse, som han siger uvedkommende Ting, at det var alt sammen Foranstaltninger, Regeringen maatte vide ikke kunde gennemføres. Saadan tror jeg nu ikke, det gaar an at behandle dette Spørgsmaal. Det gaar ikke an at behandle Sagen paa den Maade, at man, fordi Det konservative Parti f. Eks. har været imod, at der gives Bemyndigelse til en yderligere Sænkning af Indlaansrenten, hvis det er nødvendigt, kalder det Sagen uvedkommende Ting. Det er dog noget, som alle, der har Begreb om disse Ting, ved — det gælder herhjemme, og det gælder i Udlandet —, at staar man over for en stor Konvertering, er der intet, der er Sagen mere vedkommende end Spørgsmaalet om, hvorledes Pengemidlerne kan anbringes paa anden Maade end i Obligationer. Overalt, hvor man ad frivillig Vej søger at gennemføre store Konverteringer, er de paagældende Myndigheder selvfølgelig opmærksomme paa, at Udfaldet er afhængigt af, hvordan Anbringelsesmulighederne er andre Steder. Det, der til syvende og sidst har bragt denne Sag til at strande i Rigsdagen, er, at Flertallet i Landstinget har erklæret: Paa dette Omraade vil vi ikke gaa ind paa, hvad Regeringen foreslaar. Og naar Flertallet stiller sig saaledes, er det ud fra de Interesser, det har, ikke ud fra en saglig Begrundelse, thi man kan ikke med nogen saglig Begrundelse sige, at dette Spørgsmaal ikke vedkommer Sagen, da det er selve det centrale i Sagen.

Derimod sagde det ærede Medlem en anden Ting, som jeg er enig med ham i, nemlig dette, at med Henblik paa disse Spørgsmaal er det vigtigt, at der paa det givne Tidspunkt er Ro paa Pengemarkedet. Jeg kunde hertil føje, at det næste vigtige er, at de Beslutninger, der skal tages, tages hurtigt. Det er den utilgivelige Fejl, der er begaaet, at man i Rigsdagen har ment, at disse Spørgsmaal var af en saadan Art, at man kunde sidde og drøfte dem og trække Tov om dem i Maaneder, hvorved ogsaa den Mentalitet, der skulde være Baggrund for det hele, skadedes. Det ærede Medlems Tale var i øvrigt klar nok. Paragraf efter Paragraf blev nedsaabtet. Der kan intet ventes fra den Side, og jeg havde heller ikke ventet noget. Men jeg vil dog, netop naar den ærede konservative Ordfører taler om Ønskeligheden af Ro paa Pengemarkedet, henstille, om det saa ikke var rigtigt at unnlade her i Rigsdagen at fremsætte Udtalelser,

som ikke kan medvirke dertil. En Række af den ærede Ordførers Bemærkninger var jo i Virkeligheden Udtryk for en Spaen, en pessimistisk Spaen om, hvordan Kursniveauet og Renteniveauet vilde komme til at ligge i den kommende Tid. Jeg lægger megen Vægt paa, at vi nu faar denne Sag ud af Rigsdagen, saa at vi kan faa den Ro paa Pengemarkedet, der igen giver os Overblik over, hvor det naturlige Kursniveau under de givne Forhold ligger. Det, jeg her siger, har Ærinde ogsaa til Spørgsmaalet om Konverteringsafgiftens eventuelle lovmæssige Nedsættelse, det har Ærinde til den ærede konservative Ordførers Udtalelser vedrørende Spørgsmaalet om $4\frac{1}{2}$ pCt.s og 4 pCt.s Serier og Spørgsmaalet om Lukning af $4\frac{1}{2}$ pCt.s Serier; det har Sigte ogsaa paa det ærede Medlems Udtalelser om § 7, idet det ærede Medlem taler om kunstige Midler med Henblik paa et Kursniveaus Opretholdelse. Jeg kender snart ikke noget Land, hvor man ikke anvender det, som det ærede Medlem kalder kunstige Midler, til Paa-virkning af Kursniveauet, og jeg kan vel sige, at ikke ret mange Steder er det saa berettiget som i Danmark. I det Øjeblik man har lukket de $4\frac{1}{2}$ pCt.s Serier og har 4 pCt.s Serierne aabne, er det ensbetydende med, at det $4\frac{1}{2}$ pCt.s Marked er et lukket Marked, et Marked, hvor der ikke finder ny Tilgang Sted, og som stadig indskrænkes i Kraft af de halvaarlige Udtrækninger, medens det 4 pCt.s Marked er et Obligationsmarked, der er aabent for stadig Tilgang af nyt Materiale. Netop dette gør en lovmæssig Indgriben eller en lovmæssig Paa-virkning fra Myndighederne berettiget med Hensyn til at — jeg vil ikke bruge Udtrykket dirigere, men forsøge paa at øve Indflydelse paa Efterspørgselen efter de forskellige Arter af Obligationer.

Jeg skal endnu til den ærede konservative Ordfører kun sige, at jeg ikke kan anerkende, at der i det Forslag angaaende Arbejdsløsheden, der er fremsat af Regeringen i Folketinget for en Uges Tid siden, og hvori der forudsættes Optagelse ogsaa af Obligationslaan, skulde ligge en Politik, som kunde virke demoraliserende paa Obligationsmarkedet. Det ærede Medlem vil erindre, at til de 36 Mill. Kr., som der er Tale om, saa vidt jeg husker i Løbet af to Aar, svarer omtrent lige saa store Bepærelser paa andre Omraader, idet Midler, der ellers vilde blive brugt paa andre Omraader, nu forbliver ubrugte.

Handelsministeren (Hauge): Jeg har kun nogle forholdsvis faa Bemærkninger at